

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.210 van 21 oktober 2016
in de zaak A. 216.521/X-16.308.**

In zake : de GEMEENTE KAPRIJKE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Erika Rentmeesters en Stefan Walgraeve
 kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
 Vijfstraten 57
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Veerle Tollenaere
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 juli 2015, strekt tot de nietigverklaring van :

“1. het besluit van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen dd. 17 december 2014 houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Concentratiegebied voor windturbines ‘Maldegem-Eeklo’.

2. het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw dd. 29 april 2015 houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Concentratiegebied voor windturbines ‘Maldegem-Eeklo’.

3. het besluit van de dienst Mer van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse Overheid dd. 2 december 2013 waarbij het plan-MER ‘Inplanting windturbines in zoekzone Maldegem – Eeklo’ wordt goedgekeurd.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tweede verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 september 2016.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Erika Rentmeesters, die verschijnt voor de verzoekende partijen, juriste Kaat Van Keymeulen, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Veerle Tollenaere, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

II. Feiten

3. Doorheen het grondgebied van de gemeente Kaprijke loopt van oost naar west de expresweg N49/E34 (hierna: de expresweg).

4. Op 25 augustus 2009 wordt aan het provinciaal ruimtelijk structuurplan van Oost-Vlaanderen het addendum 'Provinciaal Beleidskader Windturbines' toegevoegd, waarvan de verdere uitwerking dient te gebeuren door middel van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen.

5. In het najaar van 2010 beslist de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen om een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: PRUP) te laten opmaken voor de zoekzones 'Maldegem-Eeklo' en 'E40 van Aalter tot Aalst' van het addendum bij het provinciaal ruimtelijk structuurplan.

6. Op 28 mei 2013 vindt de plenaire vergadering over het voorontwerp van PRUP 'Concentratiezone voor windturbines Maldegem-Eeklo' plaats.

7. Op 2 december 2013 keurt de dienst milieueffectrapportage van het Vlaamse Gewest (hierna: de dienst Mer) het voor het PRUP opgemaakte plan-milieueffectenrapport (hierna: plan-MER) goed.

Dit is het derde bestreden besluit.

8. Op 26 maart 2014 stelt de provincieraad van Oost-Vlaanderen het ontwerp van PRUP 'Windlandschap Eeklo-Maldegem' voorlopig vast.

9. Tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerp van PRUP, georganiseerd van 25 april 2014 tot en met 23 juni 2014 brengt de gemeenteraad van de verzoekende partij een ongunstig advies uit. In dit advies wordt het MER-rapport bekritiseerd. Volgens het advies is bij de effectenevaluatie ten onrechte geen rekening gehouden met de aanzienlijke negatieve effecten die het PRUP

veroorzaakt, onder meer inzake de landschapsstructuur en ten gevolge van de geluidshinder en de slagschaduw van de windturbines.

10. In haar zittingen van 7 en 14 oktober 2014 bespreekt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Procoro) de ingediende adviezen, bezwaar- en steunchriften en brengt zij een advies uit.

11. Op 17 december 2014 stelt de provincieraad van Oost-Vlaanderen het PRUP ‘Windlandschap Eeklo-Maldegem’ te Assenede, Eeklo, Evergem, Maldegem, Kaprijke, Sint-Laureins, Waarschoot en Zomergem definitief vast.

Dit is het eerste bestreden besluit.

Langs de expresweg bestemt het PRUP een ongeveer 11 kilometer lange strook, waarvan ongeveer 1 kilometer op het grondgebied van de gemeente Kaprijke, tot “zone voor windturbines” (artikel 1). Aan de laatstgenoemde zone grenst een “uitsluitingszone voor windturbines” (artikel 3), waarbinnen over een diepte van 800 meter ook de voorschriften inzake het “windlandschap” (artikel 2) gelden.

12. Bij besluit van 29 april 2015 keurt de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw het PRUP gedeeltelijk goed.

Dit is het tweede bestreden besluit.

Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 mei 2015, met een *erratum* in het Belgisch Staatsblad van 1 september 2015.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Het aangevoerde middel

13.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 4.1.1, 4.1.4, 4.2.8 en 4.2.10 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM) en van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel”.

13.2. In het middel wordt aangevoerd dat de conclusies van het MER-rapport over de mogelijke negatieve effecten voor mens en milieu “kennelijk onredelijk en intern tegenstrijdig” zijn. De verzoekende partij meent dat bij de effectenevaluatie ten onrechte geen rekening is gehouden met de aanzienlijke negatieve effecten die het bestreden uitvoeringsplan blijkens het effectenonderzoek zelf veroorzaakt.

13.3. In het verzoekschrift wordt er op gewezen dat het plan-MER het principe aanvaardt dat windturbines in bepaalde situaties een gevaar vormen voor vogels en vleermuizen. Niettemin wordt er voor de 1 kilometer brede bufferzone rond het akkervogelgebied van uitgegaan dat er geen negatieve effecten zullen zijn omdat deze bufferstrook al verstoord is door menselijke activiteiten. Waarop men zich hiervoor baseert, is volgens het middel niet duidelijk. Men erkent elders in het dossier zelf dat de omgeving gekenmerkt wordt door de typische elementen van het Meetjesland, met name grote open ruimten met weidse uitzichten, afgewisseld met groenelementen. Dat deze bufferzone al dermate aangetast zou zijn dat zij geen waarde meer zou hebben, houdt een negatie in van het bestaan van de bufferzone zelf.

Verder erkent het MER-rapport de ligging van vier turbines binnen de voedseltrekroute van wilde eenden, waarvan één zelfs vrij centraal in

deze route, maar toch beoordeelt dit rapport de mogelijke effecten ter zake maar als beperkt negatief.

Gelet op de wettelijke bescherming die zij genieten is het onaanvaardbaar dat het plan-MER de effecten voor vleermuizen als beperkt negatief evalueert en voor die conclusie steunt op het feit dat hierover onduidelijkheid bestaat daar men niet beschikt over gebiedsdekkende inventarisatiegegevens.

13.4. Het verzoekschrift vervolgt dat het MER-rapport ten onrechte ook de effecten op de landschapsstructuur slechts als beperkt negatief beoordeelt en dit enkel en alleen vanuit de vaststelling dat het landschap reeds aangetast is door grote infrastructuur zoals de N49, de aanwezige en geplande hoogspanningslijnen en de aanwezige windturbines. Deze elementen op zich kunnen echter niet verantwoorden dat dit reeds belaste landschap nog meer belast zou worden. De reeds bestaande infrastructuur verhindert volgens het middel niet dat bijkomende grote windturbines een aanmerkelijke impact zullen hebben op het landschap.

13.5. In het middel wordt verder de evaluatie van de effecten inzake geluidshinder en slagschaduw van de windturbines bekritiseerd.

Vooreerst wordt gewezen op volgende vaststelling in het plan-MER:

“Voor het lineair scenario worden de hoogste overschrijdingen (>6dB) vastgesteld ten zuidwesten van Kaprijke en ter hoogte van de deelzone Busakker ten zuiden van de Expressweg N49 (ten noordoosten van Eeklo).”

Volgens het middel betekent een overschrijding met 6 dB een verviervoudiging van het geluid ten opzichte van de geluidsnorm. De verzoekende partij noemt het onbegrijpelijk dat op basis hiervan niet besloten is tot een aanmerkelijk negatief effect. Het argument dat geen aanmerkelijk negatief effect zal optreden omdat elke turbine hoe dan ook de normen van Vlare I zal moeten respecteren, kan niet gevolgd worden. Dit is uiteraard een

cirkelredenering: men gaat ervan uit dat er geen negatieve effecten te verwachten zijn omdat steeds voldaan moet zijn aan de Vlarem-normen, zodat op planniveau geen milderende maatregelen opgelegd moeten worden. Men verwijst voor die milderende maatregelen naar het projectniveau, met name het voldoen aan de Vlarem-normen bij concrete vergunningsaanvragen.

De bovenstaande redenering geldt zelfs nog meer voor wat het aspect slagschaduw betreft. Uit een in het plan-MER opgenomen figuur blijkt immers dat een deel van het grondgebied van de gemeente Kaprijke binnen de contouren van 50 uur slagschaduw valt.

Volgens het verzoekschrift had het plan-MER dan ook moeten concluderen dat de zone langs de expresweg ter hoogte van Kaprijke niet geschikt is voor de inplanting van nieuwe windturbines.

14. In haar laatste memorie repliceert de verzoekende partij op de vaststelling in het auditoraatsverslag dat de afwezigheid van negatieve effecten voor (akker)vogels in de bufferstrook in het MER-rapport gemotiveerd wordt door de zandige textuur van de bodem zodat vochtige, voedselrijke graslanden slechts beperkt voorkomen en vogels slechts beperkt gebruik maken van die strook. Volgens de verzoekende partij kunnen deze elementen niet verhelpen dat in het plan-MER geen bewijs wordt geleverd van de beweerde beperkte effecten, nu de effecten louter en alleen “naar verwachting” beperkt zouden zijn.

Verder wordt in de laatste memorie benadrukt dat uit het plan-MER onomstotelijk blijkt dat in geval van een maximale invulling van het plangebied de geluidsnormen niet kunnen worden gerespecteerd.

Beoordeling

15. Het verzoekschrift bekritiseert vooreerst de conclusie van het MER-rapport dat er in de bufferstrook geen aanzienlijke negatieve effecten zullen zijn voor de (akker)vogels. Zoals reeds in het auditoraatsverslag wordt opgemerkt

is in het verzoekschrift ten onrechte voorgehouden dat deze conclusie enkel gemotiveerd zou zijn door het gegeven dat de bufferstrook al verstoord is door menselijke activiteiten. Het blijkt immers dat het MER-rapport die conclusie ook motiveert door het feit dat vogels slechts beperkt gebruik maken van de bufferstrook door het ontbreken van voldoende vochtige, voedselrijke graslanden aldaar. Uit hetgeen de verzoekende partij aanvoert, blijkt niet dat dit motief de laatstgenoemde conclusie niet zou kunnen schragen.

16. Wat de voedseltrekroute van wilde eenden betreft, wordt er in het MER-rapport op gewezen dat uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat ongeveer 80 % van eenden rond een windturbinepark vliegt en dat van de ongeveer 20 % die toch door het windturbinepark heen vliegt ongeveer 0,09 % in aanvaring komt met een turbine. Gelet op deze gegevens, waarvan de juistheid niet door de verzoekende partij wordt betwist, blijkt niet dat het MER-rapport het mogelijke effect ten onrechte heeft ingeschat als beperkt negatief.

17. Het verzoekschrift bekritiseert verder de conclusie van het MER-rapport dat er geen aanzienlijke negatieve effecten zullen zijn voor de vleermuizen. Zoals reeds in het auditorsverslag wordt opgemerkt, is in het verzoekschrift ten onrechte voorgehouden dat deze conclusie gemotiveerd zou zijn door het gegeven dat hierover onduidelijkheid zou bestaan. Het blijkt immers dat het MER-rapport die conclusie motiveert door het gegeven dat aaneengesloten opgaande elementen zoals bosranden, heggen en lanen in het plangebied slechts beperkt voorkomen waardoor dit gebied minder geschikt is als foerageergebied en door het gegeven dat er weinig potentiële trekroutes van en naar verblijf- en foerageergebieden in de omgeving van het plangebied zijn. De juistheid van deze gegevens wordt door de verzoekende partij niet betwist. Uit hetgeen zij aanvoert blijkt niet dat deze motieven de laatstgenoemde conclusie niet zouden kunnen schragen.

18. Ook de in het middel geuite kritiek in verband met de landschapsstructuur kan niet overtuigen. Uit de beschrijving van de bestaande toestand in het MER-rapport blijkt dat er zich ter plaatse vier beeldbepalende

oost-west lijninfrastructuren bevinden die het landschap doorsnijden, te weten de expresweg met lineair opgestelde verlichtingsmasten, de meer dan 10 bestaande windturbines die lijnvormig zijn ingeplant in een strook die paalt aan de zuidzijde van de expresweg, een hoogspanningslijn met lineair opgestelde masten en het Schipdonkkanaal met dubbele boomaanplanting langs de beide oevers. Uit hetgeen de verzoekende partij aanvoert blijkt niet dat het de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan om in het licht van de voornoemde bestaande toestand aan te nemen, zoals in het MER-rapport is gebeurd, dat er slechts een beperkt negatief effect ontstaat door “enkel [...] het lineair uitbreiden van de windturbines langs de Expressweg”.

19. Bij de evaluatie van de effecten inzake geluidshinder en slagschaduw van de windturbines is er, anders dan de verzoekende partij aanneemt, niet gesteund op “een cirkelredenering” door te verwijzen naar de normen van Vlare I. Deze normen zijn immers een vaststaand gegeven, waarop bij de effectenbeoordeling mocht worden gesteund, zonder dat die werkwijze aanzien zou kunnen worden als het doorschuiven van milderende maatregelen van het planniveau naar het projectniveau.

Verder moet worden vastgesteld dat de in het middel geviseerde normoverschrijdingen inzake het geluid en de slagschaduw van de windturbines resulteren uit een berekening waarin werd uitgegaan van de maximale invulling van de concentratiezone en van het slechtst denkbare scenario, waarover in het plan-MER het volgende wordt gesteld:

“Er dient [...] te worden opgemerkt dat er werd uitgegaan van een ‘worst case’ benadering. Zo werd er gerekend naar alle gebouwen, zowel bewoond als onbewoond, met een oppervlakte groter dan 20m². Het berekende specifiek geluid werd getoetst aan de meest kritische richtwaarden gedurende de nachtperiode en er werd steeds gerekend met meewind voor alle turbines hetgeen in de praktijk onwaarschijnlijk is. Bovendien werd voor de evaluatie van het specifiek geluid geen rekening gehouden met het oorspronkelijk omgevingsgeluid [...].

Ten slotte werd bij de berekeningen geen rekening gehouden met mogelijke afscherming door bomen of gebouwen waardoor de impact [inzake slagschaduw] van bepaalde turbines sterk overschat kan zijn.”

Uit hetgeen de verzoekende partij aanvoert, blijkt niet dat het de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan om, zoals in het MER-rapport is gebeurd, de effecten inzake het geluid en de slagschaduw van de – met naleving van de Vlareem-normen – in te planten windturbines slechts als “beperkt negatief” en “negatief” te evalueren.

20. De conclusie is dat de uiteenzetting in het middel niet van aard is om aan te tonen dat de bevindingen van het MER-rapport de grenzen van de redelijkheid te buiten gaan of tegenstrijdig zijn. Weliswaar heeft de verzoekende partij over een aantal elementen een andere mening, maar dit toont op zich de onredelijkheid of onjuistheid van die bevindingen nog niet aan.

B. Tweede middel

Het aangevoerde middel

21.1. In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van de motiveringsplicht en van de “algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel”.

21.2. De verzoekende partij stelt dat uit het in het plan-MER uitgevoerde onderzoek blijkt dat er negatieve effecten te verwachten vallen op het vlak van geluid en licht, waarbij de normen duidelijk overschreden zullen worden, en dat de inplanting van windturbines landschapsverstorend zal zijn. Bijgevolg had uit dit onderzoek moeten zijn afgeleid dat het bestreden uitvoeringsplan, zoals reeds duidelijk werd aangetoond in het advies van haar gemeenteraad, aanzienlijke negatieve effecten inzake geluid, slagschaduw en landschapsverstoring heeft. De conclusies die het MER-rapport uit de erkende effecten trekt, zijn volgens de verzoekende partij “intern tegenstrijdig” en geven op geen enkele manier aan hoe de normen *in concreto* zouden kunnen worden gehaald. Bijgevolg bevat het PRUP geen, minstens onvoldoende, milderende maatregelen, zodat de aanzienlijke negatieve effecten voor mens en milieu

onvoldoende gemilderd worden. Een zorgvuldig handelende plannende overheid kan er zich uiteraard niet toe beperken het door haar erkend probleem door te schuiven naar de vergunningverlenende overheid.

Beoordeling

22. Het uitgangspunt van het tweede middel is dat het nemen van milderende maatregelen noodzakelijk was omdat, zoals de verzoekende partij in haar eerste middel aanvoert, op grond van het in het MER-rapport gedane onderzoek had moeten worden besloten tot het bestaan van aanzienlijke negatieve effecten voor mens en milieu.

Het tweede middel, dat gesteund is op een uitgangspunt waarvan de juistheid – zoals gezien bij de beoordeling van het eerste middel – niet blijkt, wordt verworpen.

C. Derde middel

Het aangevoerde middel

23.1. In het derde middel wordt de schending aangevoerd van artikel 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van de artikelen 4.1.7 en 4.2.11, § 3, DABM, van “de motiveringsplicht” en van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel”.

23.2. De verzoekende partij herhaalt vooreerst dat, zoals reeds duidelijk werd aangetoond in het advies van haar gemeenteraad, uit het in het plan-MER uitgevoerde onderzoek blijkt dat er aanzienlijke negatieve effecten te verwachten vallen op het vlak van geluid, licht en het landschap. In het bestreden RUP is volgens de verzoekende partij niet afdoende rekening gehouden met deze negatieve effecten.

23.3. De verzoekende partij wijst er verder op dat in het advies van haar gemeenteraad in de volgende bewoordingen de aandacht is gevestigd op de door de gemeente beleidsmatig gewenste ontwikkelingen ter plaatse:

“3.5.Ontwikkelingsscenario’s

De impact van dit provinciaal RUP op enkele lokale projecten die in de toekomst zullen worden ontwikkeld, werd niet onderzocht, waardoor de vragen en twijfels die het gemeentebestuur voorheen reeds uitte, uiteraard blijven bestaan.

In het definitief milieueffectenrapport wordt nochtans een duidelijk overzicht gegeven van deze toekomstige ontwikkelingen (open gebied van de deelruimte ‘Kam Waai-Kaprijke’, uitbouw van een lokaal bedrijventerrein, geplande oprittencomplex, omleidingsweg, ...) op p. 53 e.v. Nochtans wordt daar op p. 171 slechts het volgende tegenover gezet ‘Mits een doordachte inplanting van de turbines kan dit mogelijk effect teniet gedaan worden voor een aantal van deze ontwikkelingsscenario’s’. Niet alleen wordt dus slechts een mogelijke oplossing mogelijk geacht voor een aantal van de ontwikkelingsscenario’s, bovendien beperkt men zich tot de stelling dat een ‘doordachte inplanting’ dit kan oplossen, zonder aan te duiden welke doordachte inplanting dan moet worden gekozen, laat staan dat men deze doordachte inplanting ook effectief voorziet binnen het PRUP. Opnieuw lijkt alles dus doorgeschoven te worden naar de projectfase... .”

Volgens de verzoekende partij blijkt uit het dossier geen enkele redelijke en correcte argumentatie om een zone voor windturbines te laten voorgaan op de door haar beleidsmatig gewenste ontwikkelingen.

24. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat uit haar eerste en haar tweede middel gebleken is dat het bestreden uitvoeringsplan niet afdoende werd gemotiveerd, zodat ook haar derde middel als gegrond dient te worden beschouwd.

25. In haar laatste memorie benadrukt de verzoekende partij dat het toelaten van windturbines op de voorgenomen locaties ontegensprekelijk implicaties heeft op haar beleidsvoornemens, bijvoorbeeld wanneer windturbines worden opgericht op de exacte locatie voor het op- en afrittencomplex.

Beoordeling

26. De onder randnummer 23.2 weergegeven argumentatie is een herhaling van het eerste en het tweede middel, zodat kan worden verwezen naar de verwerping van deze middelen hiervoor (randnummers 15-20 en 22).

27. Het vereiste gesteld in artikel 1.1.4 VCRO dat de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar moeten worden afgewogen, impliceert niet dat deze diverse facetten daarom ook *per se* gelijkwaardig aan bod moeten komen in een ruimtelijk uitvoeringsplan. Uit de afweging kan immers blijken dat één of meerdere van deze behoeften zwaarder doorwegen dan andere, wat dan ook tot uiting kan komen in de in het plan vast te leggen bestemmingen en maatregelen. De belangenafweging moet gebeuren bij het opmaken van het plan in zijn geheel. De overheid beschikt ter zake over een ruime appreciatiebevoegdheid, die slechts voor geschonden kan worden gehouden in zoverre de overheid de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan.

28. Met het auditoraatsverslag moet worden vastgesteld dat de plannende overheid bij het vaststellen van het bestreden uitvoeringsplan rekening heeft gehouden met de ontwikkelingsscenario's van de gemeente Kaprijke en ze mee in haar afweging heeft betrokken. Verder is de aard van de uitgevaardigde stedenbouwkundige voorschriften in de toelichting daarbij terecht als volgt beschreven:

“Het RUP is een overdruk-RUP dat geen bestemming wijzigt, enkel inrichtingsprincipes oplegt. De op het ogenblik van de vaststelling van dit ruimtelijk uitvoeringsplan bestaande bestemmingsvoorschriften van gewestelijke en gemeentelijke plannen van aanleg en ruimtelijke uitvoeringsplannen blijven onverminderd van toepassing.”

De vaststelling in het auditoraatsverslag dat de ter plaatse geldende bestemmingen ook al vóór het vaststellen van het bestreden uitvoeringsplan geen belemmering inhielden voor de oprichting van windturbines wordt door geen van de partijen betwist.

Zoals, in antwoord op het advies van de gemeenteraad van de verzoekende partij ook door de Procoro is aangenomen, blijkt niet dat de door de gemeente Kaprijke gewenste ontwikkelingsscenario's door de voorziene inplanting van windturbines onmogelijk worden gemaakt. Weliswaar zal er desgevallend bij de realisatie van die scenario's met de overeenkomstig het bestreden uitvoeringsplan ingeplante windturbines rekening moeten worden gehouden, doch daaruit volgt, anders dan de verzoekende partij dit blijkbaar ziet, niet dat de voornoemde afweging niet correct gebeurd is of dat de aangevoerde rechtsregels anderszins miskend zouden zijn.

29. Het derde middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig oktober 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust